

מראי מקומות - יבמות

צד:

לפי מש"כ הוא עצמו לעיל (פס). דבאמת צריכין ליתן גט משום קנס ולא משום חשש [דלא כרש"י שם], מ"מ אם לא הי' שייך החשש כלל, ג"כ לא היו קונסין, ולכן כאן לא קנסו אותן (ולכאן דברי הריטב"א צ"ע, דלעיל הבאנו דבריו דמקילין עליה שלא להצריכה גט כדי שלא לאסור אחותה על בעלה, ומשמע מזה דמעיקר הדין היתה צריכה גט, ורק משום צורך הקילו, אבל כאן משמע שלא הי' מקום לקנוס כלל שתהי' צריכה גט, וצ"ע).

ג. **נהי דמיעטה קרא משרפה, מאיסורא מי מיעטה קרא פי' תוס',** כלומר, מלאו וכתת לא מיעטה, אלא משרפה בלבד. אולם ע' בריטב"א ש"כ שאף אין לה כרת או לאו, אלא איסור בעלמא, דהא כרת ולא דחמותו נלמד מאשה ובתה, וכיון דדון מינה ואוקי באתרה, אמרי' דכי היכי דלית בה לאחר מיתה שרפה דכת' בה, ה"נ לית בה כרת לאחר מיתה. ומה דאסור מן התורה, ולא אמרי' דכל האיסור הוא רק בחיי אשתו, כ' הריטב"א דמקורו מהא דכת' ארור שוכב עם חותנתו. וע"ע **בנודע ביהודה** (תנינא אה"ע, קמ"ח), דשאל בא' שנשא בת אחיו, ומתה אשתו, ואח"כ מת אחיו בלא זרע, מה דינה של האלמנה, האם פטורה מחליצה מדין ערוה או לא. וכ' השואל דלכאן' תלוי במח' הראשונים בסוגיין, דלפי מש"כ תוס', שחמותו לאחר מיתה נתמעט רק משריפה, אבל עדיין אי' איסור לאו וכתת, א"כ לכאן' עדיין היא בכלל עריות, ופטורה מחליצה. אבל לדעת הראשונים דס"ל דחמותו לאחר מיתה אינה לא בלאו ולא כרת, רק באיסורא דארור, א"כ צריכה חליצה.

א. **ואע"ג דאזיל אשתו וגיסו למדה"י**

פרש"י, דגיסו היינו בעל אחות אשתו, ובא ע"א ואמר לו מתה אשתך, ולה אמר מת בעליך, ועמדה ונשאה, ואח"כ באו אשתו וגיסו. והק' המהרש"א, אם מיירי בע"א, הא משמע לעיל בסוגיין דאינו נאמן להתיר לו אחות אשתו, וא"כ איך נשאה כאן [בלא דברי רש"י י"ל בפשיטות דמיירי בב' עדים שאמרו לו כן]. ותי' בדוחק דגם בכה"ג איכא עיגונא, וכמש"כ תוס' לעיל. א"נ, טעה ונשאה באיסור, דסבר דכשם דע"א נאמן להתיר האשה לשוק, כן נאמן ע"א להתיר אחות אשתו לו.

ב. **אשתו שריא, ולא אמרי' מתוך שנאסרה**

אשת גיסו אגיסו, תיאסר אשתו עליו

יש לע', מהו השייכות ביניהם שנאמר כן. וכ' הריטב"א, "פירוש, לא מדין מגו, דהא לא שייך הכא כלל, אלא ה"פ, דלא אמרי' כיון דמתסרא אשת גיסו אגיסו כדין שאשה שהלך בעלה וכו', תהא צריכה גט כדי לקנסה ולאוסרה על בעלה, כדתנן וצריכין גט מזה ומזה, אלא מקילין עלה שלא לקנסה בגט כדי שתהא אשתו מותרת לחזור לו, שאילו נותן גט [ל]אשת גיסו, נראה כמקיים קידושיו, ותאסר אשתו עליו מדין אחות אשתו, אלא ודאי לא צריכין גיטא מיני'". וע"ש בהמשך ש"כ דמה שאין מצריכין גט, היינו משום שאין שייך כאן החשש שיאמרו גירש זה ונשא זה, דהא אפי' אם גירש זה, לא יהי' לה היתר לינשא לזה, דאסור אדם באחות גרושתו, וא"כ ע"כ יאמרו שהי' טעות בקידושין. והוסיף דאף